

Svenska Vapenkollegiet

Motiverade beslut t.o.m. Meddelanden 32, februari 2023

I vissa fall hänvisas till texten i Meddelanden, i andra – mer principiellt viktiga – fall återges beslutet i dess helhet eller i sammanfattning.

Innehåll

Tinkturen	2
Tinkturen purpur	2
Naturfärg	3
Tinkturmöten	3
Pälsverk i hjälmtäcke	3
Bestrött hjälmtäcke	4
Sköldens indelning	4
Kvadring med kors	4
Häroldsbilders fasta eller relativa bredd	5
Kluven sköld sammanställning av två vapen?	6
Begrepp och typer av symboler	6
Andreaskors normalt genomgående	6
Balk contra två gånger styckad:	6
Blomma och blomkrona	6
Bomärken och andra icke-heraldiska symboler	6
Brosk	6
Cirkel – se virvel	6
Duvhök	6
Falk, krävs huva och bjällra?	7
Fjäder och plym	7
Fjällskura – se karvskura	7
Fläkt örn	7
Genomgående	7
Glödlampa	7
Jordglob, med latituder och longituder markerad:	7
Karvskura och fjällskura	7
Knappharka	7
Kopplad	8
Korp, tillåtet med fläkt?	8
Krona – se öppen	8
Kuggkrans	8
Mantelsnitt och sparsnitt	8
Nedvänd, nedskjutande – se störtad	8
Oval, precisering av svävande?	8
Person i helfigur i sköld	8
Plym – se fjäder	8
Sjögrip	8
”Smal” om häroldsbild	8

Snedginstam.....	9
Sparrsnitt – se mantelsnitt	9
Spång.....	9
Stjärna, antal uddar:	9
Störtad (nedvänd) och nedskjutande.....	9
Symbolvärld, symboler från annan än heraldikens	9
Trebergssnitt och treberg.....	9
Trippelsparre.....	9
Virvel, ordnade i; följande varandra i cirkel	9
Öppen krona.....	9
Örn, när anges fläkt?.....	9
Förväxlingsbarhet.....	10
Förväxlingsbarhet	10
Förväxlingsbarhet contra precisering i blasonering	12
Bedömning av vapen med hävd	12
Vapen för adelsmans adoptivson	12
Formalia m.m.	12
Olämplig hjälmprydnad kan även medföra avslag av sköld	12
Blasonering contra bild	12
Preciseringsgrad i blasonering.....	13
För omfattande symbolinnehåll?	13
Parenteser i blasoneringar.....	13

Tinkturen

Tinkturen purpur

- Meddelanden 7, september 2010, s. 2-3.
- Meddelanden 8, februari 2011, s. 7.
- Meddelanden 9, september 2011, s. 1.
- Meddelanden 10, februari 2012, s. 7.
- Meddelanden 16, februari 2015, s. 6.
- Meddelanden 18, februari 2016, s. 6 (utförligt, se nedan).
- Meddelanden 21, september 2017, s. 2.

Här återges bedömningen i Meddelanden 18, februari 2016, s. 6:

”SVK (majoriteten) har i flera fall godkänt tinkturen purpur i nyantagna vapen, även om SNGH invänt mot detta [---]. Skälet för detta ställningstagande är sammanfattningsvis att denna tinktur funnits sedan medeltiden i europeisk heraldik (t.ex. vapnet för León), och finns i svensk heraldik (t.ex. i vapnet för adliga ätten Alströmer från år 1751 och i vapnet för Försvarets Tekniska Skola, utformat av Riksarkivet år 2007). Det låter sig enligt SVK inte säga att denna tinktur inte existerar i svensk heraldik. Däremot är det – som SVK också tidigare framhållit, se det ovan nämnda beslutet [i Meddelanden 7, september 2010, s. 2-3] – tydligt att tinkturen purpur inte förekommit som tinktur på samma sätt som blått, rött, svart och grönt. Purpur har förekommit i

mindre omfattning än de färgerna. Detta kan ge anledning till en viss återhållsamhet med tillåtande av purpur vid registrering av nyantagna vapen. En motsvarande återhållsamhet har diskuterats beträffande naturfärg, där dock det slutliga ställningstagandet blivit att naturfärg inte godkänns vid registrering av nyantagna vapen (jfr beslut [---] i Meddelanden 4, februari 2009). Att anse purpur vara en i svensk heraldik existerande tinktur samtidigt som den får förekomma mindre än blått, rött, svart och grönt skulle ligga väl i linje med svensk heraldisk sed. Exakt vad som ska utgöra skäl för att godta tinkturen purpur i ett vapen är svårare att generellt slå fast. I förevarande fall är skälet bakom tinkturvalet att göra vapnet talande, så att elementet -ljung i namnet återspeglas i vapnet. SVK anser att detta är ett tillräckligt tungt vägande skäl för att tillåta tinkturen purpur i just detta fall och godkänner vapnet slutligt.”

Naturfärg

- Meddelanden 4, februari 2009, s. 7: Naturfärg ska undvikas i nyskapad heraldik.
- Meddelanden 7, september 2010, s. 8: Om föremål (i detta fall påfågelsfjädrar) ändå är naturfärgade, ska detta anges.

Tinkturmöten

- Meddelanden 3, september 2008, s. 5: ”Tinkturmöten skall så långt möjligt undvikas. Mötena mellan guld och silver är här tillräckligt begränsade för att vara förenliga med god heraldisk sed.” [Avser vapen *I fält, kluvet i blått och silver, en låga kluven i guld och rött, genomborrade av ett hjälkviss ställt svärd av guld med rött fäste och uppskjutande från ett treberg av motsatta tinkturer.*]
- Meddelanden 5, september 2009, s. 2: Ett blått band bildande en ögla runt ett lejons bål godkändes.
- Meddelanden 7, september 2010, s. 4: Majoriteten uttalade om ett vapen som blasoneras *I svart tre kopplade dubbelsparrar, den övre störtad och tre gånger kluven i rött och silver, den mellersta tre gånger kluven i silver och rött, den nedre störtad och tre gånger kluven i rött och silver.* ”Sköldens indelning innebär att två färger – svart och rött – möts i relativt stor omfattning. Detta är emellertid accepterat i flera liknande fall, t.ex. vid delning med gaffelsnitt, när en sköld är kluven med ena sköldhälften delad och när något fält i en sköld är schackrutat. Förevarande vapen ansluter sig i sin komposition till denna typ av vapen och bör därför accepteras.”
- Meddelanden 16, februari 2015, s. 7.
- Meddelanden 18, februari 2016, s. 7.

Pälsverk i hjälmtäcke

- Meddelanden 7, september 2010, s. 4: Majoriteten uttalade: ”Antagaren har önskat registrera ett rött hjälmtäcke fodrat med kontrahermelin. Enligt god sed på området är valet av tinkturer i hjälmtäcken begränsat till en färg på utsidan och en metall på insidan. Detta innebär att ett hjälmtäcke fodrat med pälsverk inte bör godkännas.”

Bestrött hjälmtäcke

- Meddelanden 28, februari 2021, s. 1: Ett bestrött hjälmtäcke tilläts med motiveringen: ”Svenska Vapenkollegiet (SVK) har inte tidigare registrerat något vapen med bestrött hjälmtäcke. Det är också mycket ovanligt i Skandinavisk Vapenrulla. I medeltida vapenbilder förekommer beströdda hjälmtäcken emellanåt, även om det i en del fall är oklart om det är fråga om en tillfällig dekoration eller en egentlig beståndsdel av vapnet.

De exempel som förekommer innebär att det inte är uteslutet att godkänna ett hjälmtäcke som är bestrött med mindre figurer. Men dessa exempel innebär inte utan vidare att alla beströdda hjälmtäcken ska godkännas. Huvudregeln bör vara att beströdda hjälmtäcken inte godkänns, men undantag kan göras under några förutsättningar.

För det första måste det kravet uppställas – precis som när ett fält, en häroldsbild eller en allmän bild är beströdd – att de aktuella föremålen är lämpliga att beströ något med. Det kan t.ex. vara fråga om hjärtan, sjöblad, snöflingor eller liknande. Beträffande hjälmtäcken kan det däremot inte vara fråga om herminer, som skulle få hjälmtäcket att se ut som en hermelinsfodrad mantel.

För det andra är det rimligt att utgå från att hjälmtäcket endast är bestrött om även fältet, en häroldsbild eller allmän bild i skölden är beströdd, eller om hjälmprydnaden är beströdd. Detta hänger samman med att hjälmtäcket i normalfallet ska bestå av vapnets livréfärger, de viktigaste tinkturerna i vapnet. En beströdd hjälmprydnad kan i synnerhet höra samman med ett bestrött hjälmtäcke, eftersom hjälmprydnaden i vissa framställningar sömlöst kan övergå i hjälmtäcket.

För det tredje måste man skilja mellan ett bestrött hjälmtäcke som tillfällig dekoration och som fast beståndsdel av vapnet. Ofta kan det finnas anledning att inte registrera hjälmtäcket som bestrött utan spara detta för användning som dekoration i större framställningar av vapnet. I just detta avseende är emellertid antagarens inställning av stor vikt.

När det gäller aktuellt vapen är det de två första kriterierna som kommer i förgrunden. Det är här fråga om stjärnor, som är lämpliga att beströ ett fält med. Såväl sköldens fält som hjälmprydnaden är beströdda av likadana stjärnor som hjälmtäcket. Antagaren har framhållit att stjärnorna i hjälmtäcket inte ska utgöra en tillfällig dekoration utan vara en fast beståndsdel av vapnet.

Kraven för att göra ett undantag är därmed uppfyllda, och vapnet ska registreras med ett svart hjälmtäcke bestrött med sexuddiga stjärnor av guld och fodrat med silver.”

Sköldens indelning

Kvadrering med kors

- Meddelanden 3, september 2008, s. 2 och 8.

Här återges ställningstagandet på s. 2:

”Vapenkollegiet [majoriteten] anser nykomponerade vapen innehållande kvadrering med kors principiellt acceptabla. Som helhet måste vapnets unicitet bedömas efter sedvanliga grunder. När det gäller kvadrerade vapen tillkommer, för att vapnet skall kunna godkännas, att sköldemärket i vart och ett av fälten inte är identiskt med redan existerande vapen, som antagaren inte har rätt till. Vapen Berntsen uppfyller dessa krav.

Ledamoten Berlin är skiljaktig och anför följande: Kvadrering är en av de grundläggande uppdelningarna av en vapensköld och står, liksom andra häroldsbilder, till förfogande vid skapande av nya vapen. Kvadrering har dock sedan mycket lång tid tillbaka kommit att få en särskild användning som den främsta metoden för sammanställning av två eller flera självständiga vapen. Sådana sammanställningar förekommer bland annat då vapenbäraren i sin person förenar rätten till flera furstliga eller adliga titlar och därmed tillhörande vapen. Kvadrering har i Sverige och andra länder också varit vanligt då en adelsman erhållit en så kallad vapenförbättring vid upphöjande till en högre värdighet. Att genom kvadrering få ett nyskapat vapen att framstå som sammansatt av flera självständiga vapen eller som resultatet av en vapenförbättring kan inte anses vara godtagbart utifrån god heraldisk sed. Endast om ett kvadrerat vapnet primärt inte ger detta intryck kan det anses som acceptabelt. Vapen Berntsen framstår för mig som sammansatt av två självständiga vapen. Att kvadreringen skapats genom ett kors förtar inte detta intryck. Jag anser därför att vapnet inte kan godkännas för registrering.”

Häroldsbilders fasta eller relativa bredd

- Meddelanden 5, september 2009, s. 5 och 7.
- Meddelanden 7, september 2010, s. 8.
- Meddelanden 18, februari 2016, s. 8.
- Meddelanden 20, februari 2017, s. 11.

Här återges från Meddelanden 5, september 2009, s. 5: SVK godkände vapnet i Meddelanden nr 3, september 2008. Svenska Nationalkommittén för Genealogi och Heraldik (SNGH) har invänt mot sköldens blasonering när det gäller delen *I guld tre av vågskuror bildade röda ginbalkar*. SNGH har anført att en ginbalk har en viss bredd och att tre ginbalkar omöjligen kan få plats i ett fält samt föreslagit: Sköld, sex gånger av vågskuror ginstyckad i guld och rött, och däröver [...]. SVK (ledamöterna Sunnqvist, Stolt, Nevéus, Berlin, Bylander och Wasling) avslår SNGH:s invändning och beslutar registrera vapnet med den preliminärt godkända blasoneringen. Skäl för beslutet: Det står klart att vapnet skall godkännas; frågan rör enbart hur det bäst skall blasoneras. Att ett fält kan innehålla fler än en balk är vedertaget i svensk och nordisk heraldik. Bland annat är den officiella beskrivningen av Söderköpings kommuns vapen I blått fält tre balkar av silver, åtföljda av åtta sexuddiga stjärnor av guld, ordnade 1.3.3.1., och Arvid Berghman beskrev i *Borgerlig vapenrulla* (s. 76) släkten Åkermans sköld Delad av guld, vari en uppstigande, naturfärgad vildman med tre ax i högra handen, och av blått, vari fem balkar av guld. Nordisk heraldisk terminologi accepterar samma synsätt (nr 10 och 44). Underförstått minskar ginbalkar, liksom balkar, bjälkar och stolpar, i bredd proportionerligt utifrån antalet. Om en bjälke motsvarar en knapp tredjedel av skölden motsvarar tre bjälkar vardera en knapp sjundedel. Visserligen har SVK valt att följa SNGH:s ställningstaganden (jfr beslut [---] i Meddelanden nr 4, februari 2009). En invändning från SNGH måste alltså anses ha en hög grad av inneboende auktoritet, men den måste också bedömas utifrån de sakliga skäl som SNGH anført. I detta fall står en väl etablerad praxis mot en mycket kortfattad invändning. Konsekvensen av invändningen skulle vara att många blasoneringar blir mer invecklade utan att högre grad av precision uppnås. Det problem som SNGH identifierar löses enklare genom bibehållande av uppfattningen att häroldsbilderna inte är låsta till sin bredd utan minskar proportionerligt utifrån antalet. Därmed skall sköldens nedre fält blasoneras I guld tre av vågskuror bildade röda ginbalkar. – Ledamoten Sagerlund är av skiljaktig mening och bifaller invändningen på de skäl SNGH anført.

Från Meddelanden 7, september 2010, s. 8: ”SVK har i några fall [---] ansett att häroldsbilders bredd minskar proportionerligt utifrån antalet. Detta gäller när ett fält är jämnt fördelat mellan en upprepad förekomst av samma häroldsbild. I detta fall styrs de två bjälkarnas bredd i stället av den åtföljande allmänna bilden, och för undvikande av missförstånd måste det, som SNGH har föreslagit, här anges att bjälkarna är smala.”

Kluven sköld sammanställning av två vapen?

Meddelanden 18, februari 2016, s. 1.

Meddelanden 22, februari 2018, s. 6.

Begrepp och typer av symboler

Andreaskors normalt genomgående

- Meddelanden 16, februari 2015, s. 6.

Balk contra två gånger styckad:

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 6.

Blomma och blomkrona

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 6.

Bomärken och andra icke-heraldiska symboler

- Meddelanden 3, september 2008, s. 8: ”Bomärken har i äldre sigill ofta satts in i sköldar, men de utgör inte av den anledningen heraldiska symboler. För att bomärken skall kunna ingå i nyantagna heraldiska vapen måste de gå att beskriva enkelt, klart och tydligt med heraldikens begreppsapparat. Den beskrivning som man tvingas göra i förevarande fall är så komplicerad att det står klart att symbolen ligger utanför det heraldiska bildspråket. Vapnet kan därför inte godkännas såvitt avser det första och fjärde fältet [som var I guld, ett blått bomärke (en blå symbol) uppbyggt av ett fristående andreaskors förenat med tre bjälkvis ställda strängar, den övre sammanfogande korsets övre armar, den mellersta överlagd korsvinkeln och den understa inkommande från korsets nedre dexterarm, och i silver, vari sex sammanlänkande röda spetsrutor ställda tre över tre].”
- Meddelanden 6, februari 2010, s. 1-2.

Brosåspann

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 7-8.

Cirkel – se virvel

Dubök

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 7.

Falk, krävs huva och bjällra?

- Meddelanden 10, februari 2012, s. 8. Majoriteten: ”SNGH har gjort följande invändning beträffande hjälmprydnaden. ’När falcken tecknas fläkt krävs en tydlig markering att det handlar om en falk och inte en örn. Detta görs lämpligen med en huva.’ SVK anser att en huva (och en bjällra) kan vara lämpliga attribut för en falk. Detta är dock inte samma sak som att en falk alltid måste ha dessa attribut, inte ens när falcken är fläkt. Liksom hundar utan halsband godkänns bör det inte finnas något hinder mot att fläkta falkar utan huva och bjällra godkänns, så länge hänsyn tas till förväxlingsrisken med äldre liknande vapen med örnar.”

Fjäder och plym

- Meddelanden 7, september 2010, s. 5 och 7. Majoriteten uttalade: ”En plym kan vara en fjäderbuske eller en större prydnadsfjäder. Det finns alltså inget som hindrar att hjälmprydnaden beskrivs som tre strutsplymer, vilket också är en formulering som länge använts i svensk heraldik.” Minoriteten ansåg att en plym består av flera fjädrar.

Fjällskura – se karvskura

Fläkt örn

- Meddelanden 20, februari 2017, s. 10.

Genomgående

- Meddelanden 6, februari 2010, s. 7: SVK ansåg att termen ”genomgående” bör uppfattas som att sköldemärket går genom skölden från kant till kant och att det är lämpligast att använda den termen även när det – som här – var fråga om ett kors med klöverbladsavslutningar.

Glödlampa

- Meddelanden 23, september 2018, s. 12.

Jordglob, med latituder och longituder markerad:

- Meddelanden 27, september 2020, s. 14.

Karvskura och fjällskura

- Meddelanden 27, september 2020, s. 15.

Knappharka

- Meddelanden 7, september 2010, s. 2: Frågan var om ordet armborst, som är det mera allmänna, bör användas, eller om ordet knappharka, som enligt uppgift avser en viss typ av armborst, kan tillåtas. SVK:s majoritet ansåg att ordet knappharka kunde användas med följande motivering: Ordet knappharka förekommer i den heraldiska litteraturen

beträffande Smålands landskapsvapen (se bl.a. Ny svensk vapenbok s. 28) och får därför anses tillräckligt etablerat för att vara begripligt i en blasonering. Att den bildmässiga skillnaden mellan armborstet och knappharkan blir mindre framträdande, kanske till och med omöjlig att uppfatta, hindrar inte att de båda begreppen förekommer parallellt.

Kopplad

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 8.

Korp, tillåtet med fläkt?

- Meddelanden 16, februari 2015, s. 5.

Krona – se öppen

Kuggkrans

- Meddelanden 28, februari 2021, s. 9.

Mantelsnitt och sparrsnitt

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 7.

Nedvänd, nedskjutande – se störtad

Oval, precisering av svävande?

- Meddelanden 18, februari 2016, s. 6.

Person i helfigur i sköld

- Meddelanden 8, februari 2011, s. 3: Majoriteten: ”Personer i helfigur sällan blir bra heraldiska symboler, och det finns därför skäl att avråda vapenantagare från att anta sådana vapen. Mot bakgrund av att denna typ av symboler är väletablerade i heraldiken finns det dock inte skäl att avslå ansökan.” Minoriteten: ”Personer i helfigur blir sällan tillräckligt tydliga symboler i heraldiska vapen. Även om det finns ett stort antal äldre vapen med personer i bör stor restriktivitet numera gälla. Ansökan bör därför avslås.”

Plym – se fjäder

Sjögröp

- Meddelanden 7, september 2010, s. 5. Majoriteten uttalade: ”I analogi med de heraldiska termerna sjölejon, sjöörn och sjöhäst samt till och med sjövarg (se Bäckmark-Wasling, Heraldiken i Sverige, s. 60) är sjögröp en begriplig och lämplig benämning på en sammansättning av överkroppen av en grip och stjärten av en fisk.”

”Smal” om häroldsbild

- Meddelanden 7, september 2010, s. 8.

Snedginstam

- Meddelanden 26, februari 2020, s. 11.

Sparrsnitt – se mantelsnitt

Spång

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 6.

Stjärna, antal uddar:

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 7.

Störtad (nedvänd) och nedskjutande

- Meddelanden 16, februari 2015, s. 6.

Symbolvärld, symboler från annan än heraldikens

- Meddelanden 6, februari 2010, s. 2: Antagarens avsikt var att en tai-ji-symbol skulle finnas i skölden. Det borde (enligt SVK:s majoritet) inte finnas något som hindrar att en symbol från en annan symbolvärld tas in i ett heraldiskt vapen, om symbolen kan beskrivas med den heraldiska terminologin. Detta vapen kunde beskrivas med heraldikens begreppsapparat, och det skulle därför godkännas.

Trebergssnitt och treberg

- Meddelanden 16, februari 2015, s. 7.

Trippelsparre

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 3.

Virvel, ordnade i; följande varandra i cirkel

- Meddelanden 27, september 2020, s. 13 (jfr Meddelanden 26, februari 2020, s. 1).

Öppen krona

- Meddelanden 22, februari 2018, s. 7-8.

Örn, när anges fläkt?

- Meddelanden 10, februari 2012, s. 8: ”SNGH har gjort följande invändning. ’Ordet ’fläkt’ är onödigt. Örnar tecknas alltid så om ej annat anges.’ SVK instämmer i princip med uppfattningen att örnar är fläkta om inte annat anges. När det, som här, är fråga om örn stående på en sockel ligger det inte lika nära till hands att örnen är fläkt och det bör då tydliggöras.”

Förväxlingsbarhet

Förväxlingsbarhet

- Meddelanden 3, september 2008, s. 3: ”Jämfört med vapnet *I blått ett avslitet lejonhuvud av guld* (adl. ätten Blåfield) skulle vapnet *I blått ett avslitet lodjurshuvud av guld* vara alltför likt för att fungera som kännetecken för en annan släkt. Lodjurshuvudets fläckar, som genom att de blasoneras ingår i vapnet, gör emellertid att vapnet Lustedt inte är förväxlingsbart med ätten Blåfields vapen.”
- Meddelanden 3, september 2008, s. 7: ”Sköldemärket [I fält, styckat i silver och grönt, en orrstjärt av den styckande skuran kluven i rött och silver] har bedömts vara förväxlingsbart med det sköldemärke som Nils Kettilsson och Kristiern Nilsson (Vasa) förde, se Raneke: Svenska medeltidsvapen II s. 634. Det äldre vapnet är väl inarbetat och ansett och har därmed, trots sin enkelhet och oklarheten om vad sköldemärket ursprungligen symboliserade, ett stort skyddsomfång. Därför hindrar styckningen och tinktursättningen inte att det yngre vapnet kan uppfattas som en otillräcklig differentiering av det äldre.”
- Meddelanden 5, september 2009, s. 8: ”Ett med det ansökta vapnet förväxlingsbart vapen fördes år 1950-52 av en landskommun efter fastställelse av Kungl. Maj:t. SVK inhämtade därför yttrande från Riksarkivet (statsheraldiker Henrik Klackenborg), som anförde att vapnet år 2005 åter registrerats hos Patent- och registreringsverket av den kommun som numera omfattar bland annat den tidigare landskommunen. Sökanden anförde att landskommunen endast använde vapnet en kortare period och att han registrerade det i Skandinavisk Vapenrulla efter det att landskommunen upphört att existera men innan dess att vapnet nyregistrerades hos Patent- och registreringsverket. SVK ansåg att det förhållandet att kommunen endast använde vapnet en kortare tid var av mindre betydelse när det är fråga om ett i modern tid av Kungl. Maj:t fastställt vapen, som dessutom senare åter införts i registret för kommunala vapen. SVK ansåg sig inte bundet av den registrering av vapnet som gjordes i Skandinavisk Vapenrulla. Ansökan avslogs därför.”
- Meddelanden 10, februari 2012, s. 2-3: ”Vapnet företer likheter med vapnet för adliga danska ätten Friis fra Hesselager, som förde skölden: *I silver tre svarta ekorrar* och hjälmprydnaden: *Ett grönt träd mellan två svarta ekorrar*. Se Sven Tito Achen, Danske adelsvåbener : en heraldisk nøgle, København 1973, s. 64. Det nu aktuella vapnet är publicerat i Skandinavisk Vapenrulla (428/92). SVK har i ett tidigare ärende inte ansett sig bundet av en sådan publicering (se Meddelanden nr 5, September 2009, s. 8). Sökanden har åberopat en släktutredning och en släkttradition som säger att denna släkt Friis härstammar från den adliga ätten Friis. Det var emellertid antagarens farmor som hörde till denna släkt, och namnet Friis antogs på 1800-talet. Mellan den enligt utredningen äldsta bekräftade stamfadern Jørgen Pedersen, f. 1686, och Johan Friis till Hesselager, 1494-1575, finns tre osäkra släktled. Enligt SVK:s bedömning kan det åberopade släktskapet inte i sig anses ge en rätt att föra ens en differentierad variant av det gamla Friis-vapnet. Det förhållandet att den aktuella släktens namn är identiskt med den äldre släktens ger inte heller någon rätt att föra en differentierad variant av det äldre vapnet.

Frågan är då om det nu aktuella vapnet skiljer sig tillräckligt mycket från det äldre Friisvapnet för att kunna godtas som ett självständigt vapen. Det gemensamma för de båda Friis-vapnen är de tre svarta ekorrarna. Skillnaderna är tre: att sköldens tinktur är annorlunda, att hjärtat har lagts till och att ekollonen har lagts till. Om endast två av dessa förändringar hade förelagts hade det nya vapnet i alltför hög grad alluderat på det äldre. SVK anser emellertid att de tre förändringar som gjorts i skölden, där en av dem dessutom upprepas tre gånger, når över gränsen för att ett självständigt vapen skall anses föreligga. Motsvarande bedömning görs beträffande hjälmprydnaden. Ansökan skall därför bifallas.”

- Meddelanden 10, februari 2012, 4: ”Denna släkt Möller är agnatiskt samma släkt som den släkt Modéer vars vapen registrerats i Skandinavisk Vapenrulla som SVR 4/1963 (se Gunnar Ståhl i Släktforskarnas Årsbok 2002 s. 23-82). Något hinder mot att denna släkt Möller för samma hjälmprydnad som släkten Modéer och dess sköldemärke i en del av skölden finns därför inte.”
- Meddelanden 10, februari 2012, s. 7-8: ”SNGH har gjort den invändningen att det finns en risk för förväxling med den tyskbaltiska ätten Puttkammers vapen i C.A. Klingspors Baltisches Wappenbuch, Stockholm 1882, pl. 87. SVK kan konstatera att ätten Puttkammers sköld är *i blått en sjögrip delad i rött och silver*, medan Meynerts sköld är *medelst en vågskura delad i guld och blått med en sjögrip av motsatta tinkturer*. Det finns således en delning och en skura i Meynerts vapen, som inte finns i Puttkammers. Rött och silver finns i Puttkammers vapen att jämföra med guld i Meynerts. Skillnaderna måste anses tillräckliga för att vapen Meynert ska anses unikt i förhållande till Puttkammers.”
- Meddelanden 30, februari 2022, s. 12: ”SVK har den 1 januari 2022 beslutat avslå ansökan beträffande hjälmprydnaden ’Fyra korsformigt ställda liljor av guld mellan två blå vingar.’ SVK (majoriteten) har anfört: Enköpings kommun har vapnet ’En blå sköld med fyra korsformigt ställda liljor av guld’. Visserligen är kravet på unicitet ofta mindre strängt när det gäller hjälmprydnader än sköldar. Här är det emellertid fråga om en karakteristisk och ovanlig symbol, som finns i ett officiellt vapen. Symbolen är, utöver att den lagts mellan och över vingar, oförändrad i förhållande till Enköpings kommunvapen, även när det gäller tinkturer. Hjälmpnydnaden innehåller därmed en alltför tydlig hänvisning till Enköpings kommunvapen för att den ska kunna godkännas för en privatperson i Sverige.”

Jesper Wasling har anmält är skiljaktig mening och bifallit ansökan även beträffande hjälmprydnaden. Skälen för detta är att fyra liljor i kors inte är en symbol som är unik inom konsten, och eftersom den är placerad i hjälmprydnaden och inte i skölden är den inte för lik Enköpings kommunvapen.

Övriga beslut i denna kategori:

- Meddelanden 12, februari 2013, s. 8.
- Meddelanden 15, september 2014, s. 4.
- Meddelanden 18, februari 2016, s. 2.

- Meddelanden 19, september 2016, s. 8.
- Meddelanden 22, februari 2018, s. 6.
- Meddelanden 26, februari 2020, s. 8.
- Meddelanden 32, januari 2023, s. 10.

Förväxlingsbarhet contra precisering i blasonering

- Meddelanden 16, februari 2015, s. 5 och 6.

Bedömning av vapen med hävd

- Meddelanden 9, september 2011, s. 5.
- Meddelanden 11, september 2012, s. 1 och 5.
- Meddelanden 13, september 2013, s. 3.
- Meddelanden 15, september 2014, s. 4.
- Meddelanden 16, februari 2015, s. 8.

Vapen för adelsmans adoptivson

- Meddelanden 20, februari 2017, s. 1.

Formalia m.m.

Olämplig hjälmprydnad kan även medföra avslag av sköld

- Meddelanden 3, september 2008, s. 8: ”SVK ser i och för sig inget hinder mot godkännande av denna sköld. Det är emellertid känt för SVK att sökanden – ett aktiebolag – för skölden med en hjälmprydnad bestående av ett rött monogram, bokstaven H krönt av kunglig krona, och åtföljd av två sköldhållare, två stegrande vita hästar. Bokstäver skall inte förekomma i heraldiska vapen, användandet av kunglig krona kräver statens tillstånd och sköldhållare är reserverade för högadliga och furstliga vapen. Med hänsyn till att skölden används tillsammans med dessa – otillåtna – attribut, och då ett godkännande lätt skulle kunna missuppfattas såsom omfattande även dessa, anser sig SVK inte böra meddela godkännande för registrering av enbart skölden.”

Blasonering contra bild

- Meddelanden 8, februari 2011, s. 2: ”Vapenantagaren har i sin ingivna teckning framställt [en i blasoneringen som borg angiven byggnad i hjälmprydnaden] som ett tvåvåningshus med sadeltak och argumenterat för att borgen kan representeras av ett sådant hus i framställningar av vapnet. Då hjälmen och hjälmprydnaden lämpligen i tvådimensionella framställningar avbildas sedda från sidan innebär detta att hjälmprydnaden fungerar väl med en traditionell borg men mindre väl med ett hus, som – oavsett sökandens argument att ett hus kan se likadant ut från alla fyra sidor – kommer att uppfattas som ett hus sett framifrån. Dessutom framstår en hjälmprydnad där en häst stegrande kommer upp ur en borg som mer konsekvent än en hjälmprydnad där en häst stegrande kommer upp ur

taket på ett hus. Mot denna bakgrund är SVK berett att godkänna hjälmprydningen sådan den är blasonerad men med avståndstagande från antagarens vilja att borgen skall kunna avbildas som ett hus med sadeltak.”

Preciseringsgrad i blasonering

- Meddelanden 18, februari 2016, s. 2 (andinska kondorvingar?)
- Meddelanden 18, februari 2016, s. 7 (roslagsskuta?)
- Meddelanden 19, september 2016, s. 7-8 (klackförsedda skänklar på sparre?)

För omfattande symbolinnehåll?

- Meddelanden 26, februari 2020, s. 10, 11.

Parenteser i blasoneringar

- Meddelanden 7, september 2010, s. 2: SVK ansåg att förtydligande parenteser inte bör förekomma i blasoneringar utan att ett enda begrepp bör användas.